

KENDELSE

i

Faglig voldgiftssag FV 2018.0021

**Foreningen af Speciallæger
som mandatar for
A
(advokat Arvid Andersen)**

mod

**Region Hovedstaden
(advokat Finn Schwartz)**

1. Tvisten

Sagen angår, om det var rimeligt begrundet i overlæge A' forhold, at hun den 30. maj 2017 blev opsagt fra sin stilling som overlæge ved Medicinsk Afdeling, X Hospital, og om hun har krav på godtgørelse.

2. Påstande

Klager nedlagde påstand om, at indklagede, Region Hovedstaden, til A skal betale godtgørelse fastsat efter voldgiftsrettens skøn med tillæg af renter fra klageskriftets indgivelse den 24. august 2017.

Indklagede påstod frifindelse.

3. Sagens behandling

Sagen blev mundtligt forhandlet den 10. januar 2019 kl. 9.00 med højesteretsdommer Marianne Højgaard Pedersen som opmand og med medlemmerne chefkonsulent Mette Vigh udpeget af klager og personalekonsulent Niels Engelsborg udpeget af regionernes Lønnings- og Takstnævn.

Der blev under den mundtlige forhandling afgivet forklaring af A, B, C, D, E, F og G.

Da der ikke kunne opnås flertal for en afgørelse af sagen, er afgørelsen truffet af opmanden.

4. Sagsfremstilling

Det fremgår af Overenskomst for overlæger § 27, stk. 5, at Foreningen af Speciallæger kan kræve sagen forhandlet med afskedigelsesmyndigheden, hvis organisationen skønner, at en afskedigelse ikke kan anses for rimeligt begrundet i den ansattes eller institutionens forhold. Hvis der ikke kan opnås enighed herved, kan foreningen kræve sagen indbragt for et afskedigelsesnævn bestående af tre medlemmer. Hvis nævnet finder, at opsigelsen ikke er rimeligt begrundet, kan det pålægges regionen at afbøde virkningerne af opsigelsen ved fastsættelse af en godtgørelse.

5. Parternes argumenter

Klager har navnlig gjort gældende, at A fortsat havde sin far i behandling på Kardiologisk Afdeling, X Hospital, mens han var indlagt på Infektionsmedicinsk Afdeling, Y Hospital. Hun var derfor berettiget til at foretage opslag i sin fars patientjournal, jf. sundhedslovens § 42 a, stk. 1. Hun var også berettiget hertil i medfør af samme bestemmelses stk. 6, da hendes far havde givet samtykke hertil. Endvidere var Infektionsmedicinsk Afdelings behandling af faderen så ubestridt mangelfuld, at hun i medfør af samme bestemmelses stk. 5 var både berettiget og forpligtet til at involvere sig i behandlingen. Hun ønskede endvidere på baggrund af Infektionsmedicinsk Afdelings vurdering af faderens helbredstilstand at foretage en bedømmelse af sin egen indsats og diagnosticering af ham. Henset til den dialog, som hun havde med lægeren på Infektionsmedicinsk Afdeling havde hun en berettiget forventning om, at hun kunne deltage i behandlingen.

Der er hverken i autorisationsloven eller autorisationsbekendtgørelsen noget til hinder for, at A skrev notater i faderens patientjournal, da hun fortsat havde ham i behandling på X Hospital, mens han var indlagt på Y Hospital. Af journalbekendtgørelsens § 3, stk. 3, fremgår således, at patientjournalen skal være tværfaglig og dermed være en fælles journal for alle de sundhedspersoner, der er involveret i behandlingen af patienten.

Subsidiært er en opsigelse uproportional henset til de formildende omstændigheder i sagen og A' lange anciennitet. En godtgørelse bør ikke fastsættes til under 4 måneders løn.

Indklagede har navnlig gjort gældende, at A efter faderens indlæggelse på Y Hospital ikke længere havde behandleransvaret, idet det blev overtaget af den ledende overlæge der. Det følger af sundhedslovens § 42a, stk.1, at det kun er den ledende overlæge og dennes personale, der havde lovlig adgang til at foretage opslag i H's journal.

§ 42 a, stk. 5, har et meget snævert anvendelsesområde (værdispring), som ikke er opfyldt, og samme bestemmelses stk. 6 om samtykke kan ikke anvendes i forhold til familiemedlemmer, venner, naboer m.fl., blot fordi den pågældende er læge.

A foretog i de 10 dage, hvor faderen var indlagt på Y Hospital, 29 opslag på faderens journal. Henset til omfanget af disse opslag har det klart formodningen imod sig, at de talrige opslag skete for at evaluere hendes egen indsats i behandlingen af faderen forud for hans indlæggelse på Y Hospital. Betingelserne i sundhedslovens § 42 d, stk. 2, for opslag var derfor heller ikke opfyldt.

A havde desuden ikke hjemmel til at indføre notater i H's journal eller til at inddrage speciallæge I i behandlingen, herunder lade ham foretage opslag i scanningsresultatet.

Alle ansatte på afdelingen har bestridt at kunne have givet anledning til en berettiget forventning om, at A kunne deltage i behandlingen af faderen. Af Lægeforeningens etiske principper fremgår, at lægen bør undgå at behandle sine nærmeste for alvorlige helbredsproblemer.

I proportionalitetsbedømmelsen er indgået, at A var følelsesmæssigt involveret, men netop derfor burde hun som erfaren overlæge udvise speciel forsigtighed med at involvere sig og ikke i strid med lighedsprincippet ringe til forvagter mm.

6. Opmandens begrundelse og resultat

A blev i 2013 ansat som overlæge ved X og Y Hospital med tjeneste på X Hospital, Medicinsk Afdeling.

Den 30. maj 2017 blev A opsagt med varsel på 6 måneder med fritstilling i opsigelsesperioden. Opsigelsen var begrundet i, at hospitalet ikke havde tillid til, at hun fortsat kunne varetage sit arbejde på betryggende måde. Hospitalet fandt det således uacceptabelt, at A havde intervenseret i den lægelige behandling af hendes far, der var indlagt på en anden afdeling og under lægeligt ansvar af en anden læge, og at hun ulovligt havde foretaget opslag og skrevet notater i patientjournalen, hvilket er et brud på sundhedslovens § 42a og i sig selv en strafbar handling. Begge forhold blev efter en samlet vurdering af alle de fremkomne oplysninger og alvoren heri skønnet uforenelige med bestridelsen af hendes stilling som overlæge på hospitalet.

Opsigelsen er primært begrundet i den periode fra den 2. til den 12. marts 2017, hvor A' far, H, var patient på Y Hospital, Infektionsmedicinsk Afdeling.

Efter bevisførelsen, herunder navnlig de afgivne forklaringer og tilførslerne til H's patientjournal, lægges følgende til grund:

Den 2. marts 2017 blev H indlagt på Infektionsmedicinsk Afdeling, Y Hospital, til udredning for infektion uden kendt fokus. A ledsagede faderen og anmodede om at blive orienteret ved stuegang og øvrigt, da hendes far havde svært ved at forstå beskeder. Af journalen fremgår endvidere, at A for ca. 14 dage siden havde givet sin far antibiotika på grund af mistanke om lungebetændelse, men dette havde været helt uden effekt.

Den 4. marts foretog A 6 opslag i H's journal. Kl. 23.30 ringede hun til forvagten på afdelingen, J, hvor hun ifølge notatet var meget plæderende for, at de skulle opstarte faderen i bredspektret antibiotisk behandling, da hun syntes, at der var sket en klar forværring.

Den 6. marts foretog A 3 opslag i faderens journal.

Den 7. marts viste resultatet af en scanning af H talrige malignitetssuspekterede lymfeglandler samt mulig knogleinvolvering. A foretog 7 opslag i journalen.

Den 8. marts foretog A 6 opslag i journalen. Hun kontaktede endvidere kl. 19.00 en bagvagt på Z hospitals hæmatologiske afdeling, som gennemså scanningen. Hun lavede et notat i faderens journal herom. Hun ringede kl. 19.25 til forvagten på afdelingen, D, hvor hun tilkendegav, at hun var meget interesseret i, at der blev gennemført den knoglemarvs- og grovnålsbiopsi, som hæmatologen havde anbefalet.

Den 9. marts lavede A 3 opslag i journalen. Om aftenen havde overlæge C en samtale med A. C indskærpede, at faderen var under afdelingens patientansvar, så længe han var indlagt der, og udtalte, at det efter hendes opfattelse klart var i strid med retningslinjerne, at A havde lavet notater i journalen og lavet opslag i journalen.

Den 10. marts var der kontakt mellem C og A. Efter C' forklaring var hun blevet kontaktet af en sygeplejerske, som grædefærdig havde berettet om, at A havde forlangt fast vagt til sin far. C havde herefter kontaktet A, som havde skældt hende ud og råbt ad hende på en måde, som hun i sin 30

årige karriere ikke tidligere havde oplevet. A har forklaret herom, at det var hendes mor, der var vred og havde skændtes med sygeplejersken.

Den 11. marts skrev en sygeplejerske en mail til den ledende oversygeplejerske og bad om hjælp til at løse problemet med A. I mailen beskrives, at A har lavet notater i faderens journal, kontaktet andre afdelinger for at rykke for tilsyn, som egentlig var aftalt til dagen efter, at hun læste i sin fars journal og at hun i flere dage havde sagt, at hun ville have en fast vagt til faderen, og at hun ikke ville forlade faderen, før der var en fast vagt, ligesom hun ville klage over personalets vurderinger af behovet herfor.

Den 12. marts lavede A 4 opslag i journalen, og H blev udskrevet på egen foranledning.

A har forklaret bl.a., at hendes far ønskede hende som sin læge. Det var hende, der indlagde ham på Y Hospital, og hun tog med ham derud og redegjorde for, hvad hun havde behandlet ham for. Det gik hurtigt ned ad bakke for ham, og hun tjekkede derfor afdelingens behandling af ham gennem opslag i hans journal. De mange opslag skyldtes, at hun foretog dem, mens hun selv var i gang med sit arbejde, og ofte blev afbrudt i et opslag på grund af andre patienter, så hun måtte lave et nyt opslag. Afdelingen lavede ikke noget som helst, og hun overvejede derfor at flytte ham til sin egen afdeling. Han var stadig hendes patient, mens han var indlagt på Y Hospital. Hun var bange for, om han havde betændelse i hjerteklappen, men det kunne også være kræften. Han havde mistet sin gangfunktion. Hun kontaktede hæmatologen på Z Hospital, fordi hun ville høre, om der var nogen ide i at flytte ham til egen afdeling. Noget tydede på, at det var kræften, der var problemet i forhold til gangfunktionen. Hun ønskede en vurdering af, om det kunne betale sig.

Hun har i første række anført, at hun i medfør af sundhedslovens § 42 a, stk. 1, var berettiget til at foretage opslagene og lave journalnotatet, da hun aktuelt havde sin far i behandling i Kardiologisk Ambulatorieafsnit på X Hospital. Af denne bestemmelse fremgår bl.a., at læger ved opslag i elektroniske systemer i fornødent omfang kan indhente oplysninger om en patients helbredsforhold, når det er nødvendigt i forbindelse med aktuel behandling af patienten.

Af H's journal fremgår, at han den 1. februar 2017 var til kontrol på Kardiologisk Ambulatorieafsnit, X Hospital, hvor han blev undersøgt af en læge. Han blev fulgt ”med biologisk aortaklapprotese fra 2004 samt dobbelt bypass operation”. Der blev noteret ekkokontrol om 12 måneder. Om hans hoste blev noteret, at han blev fulgt via lungeambulatoriet, og at der ikke syntes at være en kardiologisk årsag til den øgede hostetendens.

Den 6. februar noterede A i journalen, at hun efter aftale med lungemedicinsk overlæge ordinerede kodein til natten. Den 23. februar har A lavet notat om hosten og antibiotikabehandling heraf uden effekt som følge af mistanke om lungebetændelse, og den 28. februar udstedte A en recept på Tradolan, da hendes far havde svære rygsmærter som følge af sin hoste og havde svært ved at sove.

Opmanden finder, at A' bistand i forbindelse med behandlingen af H's hoste med antibiotika og smertestillende medicin var afsluttet, da han blev indlagt på Y Hospital. Den årlige kontrol af hans hjerte på Kardiologisk Ambulatorium havde ikke noget at gøre med de helbredsforhold, som han var indlagt for på Infektionsmedicinsk Afdeling, og kan derfor ikke begrunde opslagene.

A har i anden række anført, at hun var berettiget til opslagene i medfør af samme lovs § 42 a, stk. 6, da hun havde sin fars samtykke til opslagene. Af denne bestemmelse fremgår, at sundhedspersoner

med patientens samtykke ved opslag i elektroniske systemer kan indhente oplysninger som nævnt i stk. 1 i forbindelse med behandlingen af patienter. Hun har forklaret bl.a., at hun løbende overvejede at indlægge faderen på sin egen afdeling.

Opmanden finder, at A ikke foretog opslagene i forbindelse med behandlingen af sin far som patient, men fordi hun som pårørende ønskede indsigt i den behandling, som han fik på Infektionsmedicinsk Afdeling. Opslagene har derfor ikke været berettigede i medfør af denne bestemmelse.

A har i tredje række henvist til sundhedslovens § 42 a. stk. 5, hvorefter oplysninger om helbredsforhold kan indhentes, hvis indhentningen er nødvendig til berettiget varetagelse af en åbenbar almen interesse eller af væsentlige hensyn til patienten. A har som anført forklaret bl.a., at afdelingen ikke foretog sig noget som helst, og at hendes far skreg af smerte og havde mistet gangfunktionen.

Opmanden finder, at der ikke i de fremkomne oplysninger er grundlag for at antage, at opslagene var berettigede til varetagelse af væsentlige hensyn til H, der var indlagt og under udredning for bl.a. kræft.

Det bemærkes, at opslagene heller ikke har været berettigede i medfør af sundhedslovens § 42 d, stk. 6, om evaluering af den indhentende læges egen indsats.

Om notatet i journalen har A henvist til, at hun i medfør af autorisationslovens § 21 og § 22 var berettiget og forpligtet til at lave notatet om sin samtale med hæmatologen på Z Hospital, og at hun oplyste personalet på afdelingen herom. Hun var ikke uvedkommende i forhold til oplysningerne i patientjournalen, jf. bkg. nr. 530 af 24. maj 2018 om autoriserede sundhedspersoners patientjournaler § 18.

Opmanden finder, at A som pårørende ikke var berettiget til uden aftale med afdelingen at kontakte hæmatologen på Z Hospital for at få en second opinion, lade denne læse i H's journal og selv indføre notat herom i journalen.

A har henvist til, at hun var i god tro om, at de behandlende sundhedspersoner på afdelingen accepterede hende som en del af behandlerteamet. De behandlende læger har alle afvist at kunne have givet A et berettiget indtryk af, at hun var andet end en pårørende med særlig sagkundskab, som der skulle samarbejdes med. Opmanden finder på denne baggrund, at A indblanding i behandlingen ikke kan anses for at være berettiget med henvisning til en sådan accept.

A havde en betydelig anciennitet, og hun var berettiget bekymret for sin fars helbred. Uanset dette finder opmanden efter en helhedsbedømmelse, at de uberettigede opslag i patientjournalen og de talrige forsøg på indblanding i den lægefaglige behandling af faderen på den afdeling, hvor han var indlagt, udgjorde en rimelig grund til at opsig A med overenskomstmæssigt varsel på 6 måneder og med yderligere 3 måneders løn som følge af lang anciennitet, og at opsigelsen også var proportional.

Herefter bestemmes:

Indklagede, Region Hovedstaden, frifindes.

Hver af parterne skal betale halvdelen af opmandens honorar.

København, den 17. januar 2019

Marianne Højgaard Pedersen